

הפרטה מבוקרת: המקרה של המעונות לאדם המפגר – עינת דולב

תקציר

תהליכי ההפרטה החלקית של שירותי הרווחה במדינת ישראל הולכים ומתרחבים בשני העשורים האחרונים הן מבחינת כמות המשאבים המוקצים והן מבחינת מספר הגופים העוסקים בתחום. מרבית התקציבים המיועדים לשירותי רווחה אישיים לילדים, למפגרים ולזקנים (ללא חוק סיעוד) מוקצים למימון שירותי מעונות חוץ-ביתיים. קיומם של מעונות ממשלתיים לצד מעונות פרטיים וציבוריים באגף לטיפול באדם המפגר מאפשר לערוך השוואה ולהצביע על היתרונות והחסרונות של ההפרטה החלקית. להשוואה זו יש חשיבות יתרה בשל המגמה הכללית של הרחבת ההפרטה של שירותי הממשלה, ובכלל זה הרחבת ההפרטה בתחומי הרווחה השונים בכלל ובתחום המעונות לאדם המפגר בפרט.

במאמר זה נבחנת נקודת מבטם של המפקחים מטעם משרד הרווחה לגבי שאלת ההפרטה במעונות לאדם המפגר. אנשי מקצוע אלה מלווים את המעונות באופן קבוע ומעניקים להם הדרכה ופיקוח. לפיכך הם מהווים מקור מידע חשוב לגבי האופן שבו המדינה והדרג המקצועי תופסים את תהליך ההפרטה כיום ואת השלכותיו ארוכות-הטווח.

בשל אופייה האיכותני של עבודה זו וביסוסה על מספר מרואיינים קטן, יש להיזהר מלהכליל על בסיסה לגבי תמונת ההפרטה בכלל המעונות לאדם המפגר בישראל. עם זאת, זהו אשנב למחקר הערכה מקיף ורחב בנושא, אשר יברר אם המגמות שעלו בעבודה זו אכן ניכרות ברוב המעונות לסוגיהם, וייתן מענה לשאלות שונות פתוחות.

מילות מפתח: הפרטה, הפרטה חלקית, הפרטה מבוקרת, מעונות חוץ-ביתיים, מעונות ממשלתיים, מעונות ציבוריים, מעונות פרטיים, שירותי רווחה אישיים, האדם המפגר, האגף לטיפול באדם המפגר.